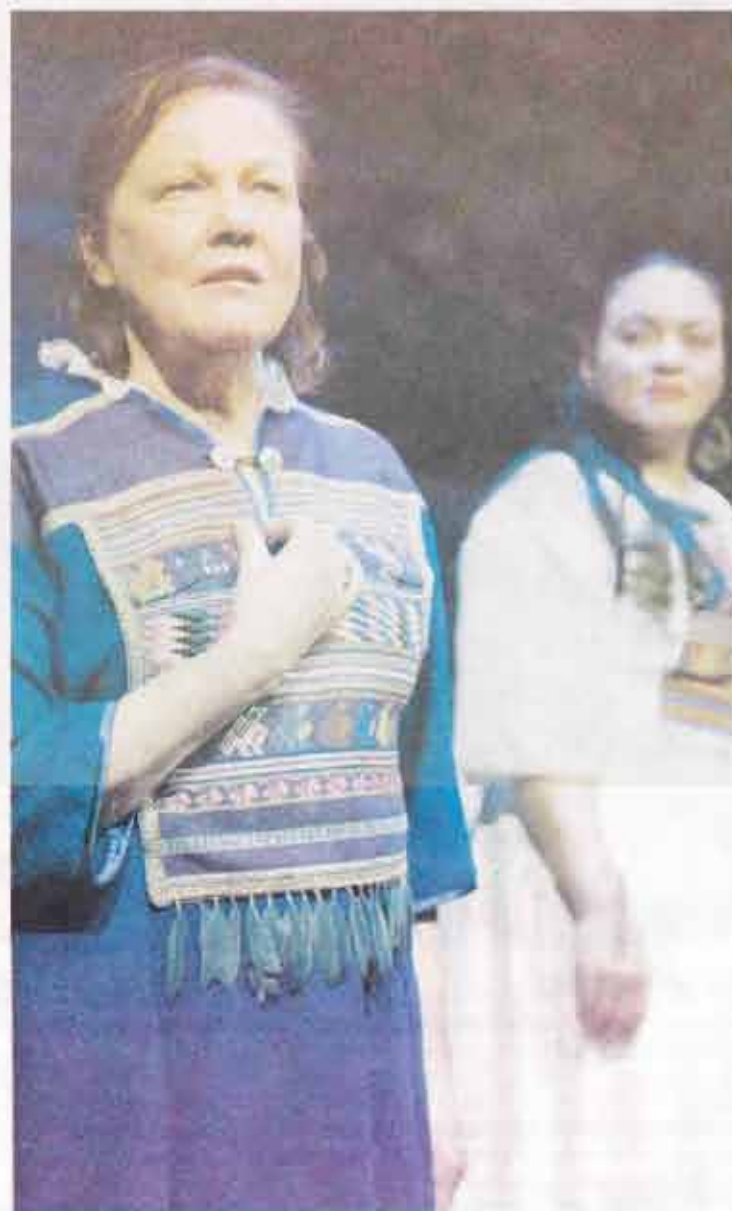

En identitetsreise til Sápmi

STORSPILLER:

Inga Juuso og Veronica Salinas storspiller i «Mitt hjem er i mitt hjerte».
(Begge foto: Kristin Aafloy Opdan)

Veronica Salinas trekker paralleller mellom det å være av indianerslekt i Argentina og same i vår del av verden.

NILS MARTIN KRISTENSEN

Å falle mellom to stoler og være en minoritet i eget land selv om man tilhører den opprinnelige befolkningen i landet, er en følelse mange same har fått oppleve opp gjennom hundreårene. Det vi same kanskje ikke så ofte tenker over, er at de samme små og store problemene også rammer andre urfolksculturer. Vi kjenner dem godt i nasjonale sammenhenger, hvor urbefolkninger overalt i verden

blir tilsidesatt og diskriminert, - men de opplever ofte i minst like stor grad den daglige rasismen som samene opplever.

Veronica Salinas har skrevet et lite, intimt stykke teater om hvordan hun og hennes familie hadde det i Argentina den gang hun vokste opp. Friheten var hos bestemora på somrene, mens i Buenos Aires ble de kalt for svartkaller. I byen ble de utsatt for rasisme, siden de var av indiansk ætt. Hos bestemor Lola nord i Argentina var friheten, frukten, blomstene, de skumle og farlige slangene. Først og fremst friheten og bestemors kjærlighet.

Parallellene til samene blir tydelige når den andre skuespilleren på scenen, den ferske Spellemann-vinner Inga Juuso, bryter inn hver gang Salina har sagt ordet «svart-

skalle», da kommer det hissig fra Inga: «finnunge!» Her ligger mye av ideen i stykket. Parallellene mellom urfolk. Vi har alle opplevd det samme.

Likevel er det ingenting bitert i stykket. Man får en følelse av at de ting som ikke var som det burde vært, kompenseres tilslutt av det gode man har med seg. For de gode tingene i livet er det viktigste.

Gjennom hele stykket samspiller de to med hver sin kulturelle ballast og opplevelser; Inga joiker flere steder i stykket. Hun regnes som en av de aller største av dagens joikere, og stykket får en sterk dimensjon gjennom joiken. Veronica Salinas synger vakkert mange sanger på spansk, stødig akkompagnert av Per Einar Watle på gitar.

Selv om stykket tar opp vik-

tige temaer urfolk imellom, er det politiske budskapet ganske godt gjemt i glade roller, glade anekdoter og mange flotte smil. Her er slett ikke et politisk budskap i front, slik vi ofte ser i urfolksteater, derimot et tydelig budskap mellom linjene, som av og til kommer ut ganske kraftfullt.

Denne anmelderen ble slått av den uhytidelige, intime premierestemningen, for det er som kjent vanligvis helt motsatt på en premiere. Den nakne og enkle scenen, og det faktum at premieren var på en lørdag ettermiddag ga en slags matinéfølelse som passet helt suverent og ga en avslappet følelse for alle de ca 100 som var tilstede.

Stykket anbefales.

avisa@sagat.no

Ságat anmelder:

Ságat fakta

«Mitt hjem er i mitt hjerte»

- Skrevet av Veronica Salinas.
- Samproduksjon mellom Bealivvás Sámi Našunála-teáhter, Kultur i Troms, Riksteatret og Veronica Salinas.
- Skuespillere: Veronica Salinas, Inga Juuso
- Musikk: Per Einar Watle
- Kostymer, Berit Marit Hætta
- Regi: Haukur J. Gunnarsson
- Premiere 25. februar på kulturhuset i Kautokeino. Ca 100 tilstede.
- «Mitt hjem er i mitt hjerte» skal spilles først på påskefestivalen i Kautokeino, i mai på turné til andre steder i Sápmi samt Oslo. Neste år reiser de til Latin-Amerika på gjestespill.